

Den högstas underbara
försyn wid ächta-wal,
wördsamt eftersinnad, då
vice n...

Arenius, Gabriel,

1700-1829 81 Cbza 1744 Frosterus o.
Arenia

National Library
of Sweden

25
Dens Högstas Underbara Förmynd wid

Ahta-Wal,
Wördsamt estersinnad,

^{Dä}
Vice Notarien wid Dom-Capitlet i Åbo.

Den Edle och Höglärde Herren

S S R R

MAGISTER ABRAHAM
FROSTERUS,

^{Samt}
Dygd-Edle Jungfrun

S S S S R R

BRITA CATHARINA
ARENIA

I Förnåme wittnens samkwäm et kärsligit
Ahtaförbund med hwarannan inträdde, som skiedde
i Stapel-Staden Åbo d. 7 Octob. 1744.

Åf Brudens egen Broder
GABRIEL ARENIUS.

SEDERHÖM Tryckt hos LARS SALVIUS.

Shet skattas högred bör, ja mera wördnad wärdt,
Som utom egen drift af Guds försyn och
händer:

Jag menar thet Gud och af otänckt nåd tillsänder,
På thet Hans dyra namn skall blifwa mera ähr'dt.

Thet högsta goda Gud med sin försyn och macht,
Wäl allt hwad skapat är, bestyr och wisligt drifwer;
Dock icke nekas kan, att han och ofta gifwer
Fritt wahl, ta egen flit och driffst måst tags i acht.

Doch ofta Guds försyn så allwist och för,
Så oförtäncker nåd och kärlek och bewisar,
Samt efter långlig storm, fast tröstrickt hugnar, lifar,
Så att thet sannas Han ett under med och gör.

Then

Ehen högsta Guds försyn spörs uti allt, dock måst
I ähta wal, thet Han sielf till sin ähra stiftat:
Eberför' man offta sedt Twå obekanta giffat
Sig med hwarann, och dock mått wähl, ja alldrabäst.

Si det är Guds försyn, som hiertan så förent
I dygd, upriktighet, i kärlek, tro med mera,
En wördas det och mer, och kan sig sielf wärdera
För ärbart tå thet skiedt, i Gudligt upsät rent.

Min Synkon kär jag will, men kan en som mig bord:
Ehen store Gudens nåd, försyn och wisbet wörda,
Af hwilkens driff och kraft, I ären endast rörda
Till ähta kärleks tro, af Gud sielf wärckad giord.

Ja som jag säkert wet, Ehr ähta handel ren
I Gud sin början hast, af des försyn uprunnit,
Och att I i san dygd, Ehr hiertan sammanbundit,
En wördes then, theß mer, af mig förutan mehn.

Jag stannar wördnads full af Guds försyn och nåd,
Och önskar Humlens Drätt, som stierne hwalfwet täcker,
Och ymnig Nådes skatt åth sina barn framräcker;
Må signa Synkon kär med sälla råd och dåd.

Med hellsa, wälgång, ro, med kärlek, hugnad frid,
Med ålder, trefnad, ja med Lycka, lust och löje,
Med allt hwad tycke trår, allt ondt ifrån Ehr böje
Ehen Högste Allmachts Gud, nu och i ewig tid.

En

En wålment Syfönskan till Contrahenterne.

§ If O! höga Himmel Nåde
Att det enta Dygde Par,
Som i trohet fäst sig både
Med hwarannan all sin dar,
Må med bårnad lust och löje
Swa så sin kärlek ren;
Att och Himla frögd och nöje
Deras födes utan meen.

*** **

Till sif Önskan grunden gifwit
All tings Uhrsprung och försyn,
Då två hiertan parat blifwit
Wid des Nåde dagnings grynn,
Endast af ren kärlek bögde
Utan kiötslig afficht ment.
Till GUDS åhra warit nöjde,
Achtenskapet bygga rent.

Lef fördenfull Syfkon söte
Säll af allt hwad Himmelskt är,
Lycka, trefnad, nöje möte
Eder ymnigt städje här,
Att I mögnad utaf fruchten
Sent och tidigt röna får,
Samt så ymsom suga musten,
Som af kärlek ren utgår.

*** **

Och när I ehr lefnads dagar
Till GUDS åhra, egen wiist
Således slatit. Odets Lagar
Och ehr kunna trycka minst.
Så äthniute all den frögden,
Som af allas Sålhet där,
Store GUD i Himla högden,
Kan förlånas. Önskat är,

Uf En kär Broder

PETTER GABR. ARENIUS.

